



דף קריאה לפסח!

במאפית המצות



באחד הימים שלפני חג הפסח
אמר אבא ליוסי:

"יוסי מחר נלך למאפיה,
לאפות מצות לפסח".

"מה?!" התפלא יוסי. "אבא
יהיה אופה?!"

"כן יוסי מחר נהיה אופים
ונאפה במו ידינו את המצות
לפסח". "יופי! יופי!" שמח
יוסי עד מאוד.

לעת ערב לקח אבא את יוסי והלך אתו אל הבאר. שם שאב אבא
מים מן הבאר בכד מיוחד.

"מים אלו", אמר אבא, "יהיו מים שלנו, ובהם נאפה מחר את
המצות".

"מה הם מים שלנו?" שאל יוסי.

"מים שלנו", הסביר אבא, "הם מים, אשר לנו בליקה, שעבר
עליהם לילה בכד. מים אלה יהיו קרירים וצוננים ולא יחמיצו
מהר את הבצק".

למחרת לקח אבא את יוסי אל מאפיית המצות. שם ראה יוסי אנשים רבים, אשר באו למאפייה, כדי לזכות במצוה ולאפות את המצות לפסח במו ידיהם.

התבונן יוסי בשקט מן הצד, כדי לא להפריעם במלאכת הקדש.

ומה ראה יוסי? אנשים עסוקים עד מאוד והעובדים בזריזות רבה – זה מגיש קמח וזה מגיש "מים שֶׁלֵנו", איש אחר מערבב את הקמח והמים יחד וקורא בקול: "לֶשֶם מצת מצוה!" לֶשֶם מצת מצוה!"

ועכשו מתחילים ללוש. חיש מהר מחלקים את הבצק לכמה אנשים, והם בזריזות מפליאה לשים ולשים ואף לרגע לא מפסיקים, כדי שהבצק לא יחמיץ.

ליד שלחן ארוך עומדים בחורים, ובידיהם מוטות עץ ארוכים. בחורים אלה מרדדים בזריזות את הבצק ויוצרים עגולים גדולים; אחרי כן מנקבים כל מצה, כדי שלא תוכל לתפח ומכניסים אותה מהר לתנור הבווער. ומיד יוצאת מן התנור מצה עגלה, ריחנית ואפויה היטב- מצה מוכנה, "כִּשְׂרָה לפסח!"

בגמר האפייה קבל אבא של יוסי חבילה של "מצות יד" – מצות, שנאפו ביד לֶשֶם מצוה, והביאו בשמחה הביתה.

יוסי המתין בהתרגשות וצפייה לליל הסדר, שאז יאכל יחד עם כלם מן המצות שאבא שלו הכין במאפייה במו ידיו.

"אבא", קרא יוסי לפתע בקול, כעת אני מבין מדוע חג הפסח נקרא גם חג המצות. כי בחג הפסח אוכלים מצות שבועה ימים כמו שכתוב: "שבועת ימים מצות תאכלו".